

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

2.Bhar.207/2015/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a 2016. év február hó 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A hivatalos személy elleni erőszak büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 2015. év április hó 14. napján kelt 1.Bf.34/2014/7. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy a terhére megállapított bűncselekmények rendbeliségére utalást mellőzi, a kiszabott halmazati büntetés szabadságvesztés, annak végrehajtási fokozata börtön.

A vádlott köteles megfizetni az államnak a másodfokú eljárásban felmerült további 12.700,- (tizenkettőezer-hétszáz) Ft, illetve a harmadfokú eljárásban felmerült 12.700,- (tizenkettőezer-hétszáz) Ft bűnügyi költséget.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Sárbogárdi Járásbíróság a 2013. november 7. napján kelt 1.B.99/2012/15. számú ítéletével a vádlott bűnösségét 1 rb. hivatalos személy elleni erőszak büntettében (1978. évi IV. törvény 229. § (1) és (8) bekezdés I. fordulata), 1 rb. súlyos testi sértés büntettében (1978. évi IV. törvény 170.§ (1), (2) bekezdés), 1 rb. jármű önkényes elvétele büntettének kísérletében (1978. évi IV. törvény 327.§ (1) bekezdés, 16.§), 1 rb. ittas járművezetés vétségének kísérletében (1978. évi IV. törvény 188.§ (1) bekezdés 16.§) állapította meg. A bíróság ezért őt halmazati büntetésként 3 év börtönbüntetésre, 2 év közúti járművezetéstől eltiltás büntetésre és 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Egyben a Székesfehérvári Városi Bíróság a TM.188/2010/2. szám alatti ítéletével kiszabott 10 hónap börtönbüntetés végrehajtását elrendelte. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés 2/3 részének kitöltését követően feltételes szabadságra bocsátható. Határozott továbbá a bűnjelekről és az elsőfokú eljárásban felmerült 83.447 Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezte a vádlottat.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére a büntetése súlyosításáért és az anyagi jog megsértése miatt jelentett be fellebbezést. Annak írásbeli indokolásában az enyhítő körülmények

túlzott figyelembevétele mellett az elkövetéskori és az elbíráláskor hatályos anyagi jogi szabályok vegyes alkalmazását kifogásolta.

Avádlott fellebbezését az elsőfokú bíróság elkésétség okán elutasította.

A Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2015. április 14. napján kelt 1.Bf.34/2014/7. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta. A vádlottat 1 rb. járművezetés ittas állapotban vétsége kísérlete (Btk.236.§ (1) bekezdés) vádja alól felmentette. További cselekményeit 1 rb. hivatalos személy elleni erőszak büntettének (Btk.310.§ (1) bekezdés a./ pont), 1 rb. testi sértés büntettének (Btk.164.§ (1) és (3) bekezdés) és 1 rb. jármű önkényes elvétele büntette kísérletének (Btk.380.§ (1) bekezdés) nevezte meg és minősítette. A közúti járművezetéstől eltíltás büntetést mellőzte. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségéből a vádlottat 56.549,- Ft megfizetésére kötelezte azzal, hogy a további 26.898,- Ft bűnügyi költséget az állam viseli. Feltűntette, hogy a vádlott magyar állampolgár, egyben a büntetett előéletére hivatkozást mellőzte. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Rögzítette továbbá a vádlott személyazonosító igazolványának számát.

A másodfokú ítéletet az ügyész tudomásul vette. Ellene a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést további felmentés érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.684/2015/1. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú és a másodfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le eljárását. A másodfokú bíróság törvényesen hozott felmentő rendelkezést az 1 rb. járművezetés ittas állapotban vétsége kísérlete (Btk.236.§ (1) bekezdés) alól. Helyesen ismerte fel, hogy a vádlott tekintetében a 2012. évi C törvény alkalmazása indokolt, mert az a vádlottra kedvezőbb. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltőábla a másodfokú ítéletet hagyja helyben.

A harmadfokú eljárásban megtartott nyilvános ülésen a védő a további felmentés iránti fellebbezést a jármű önkényes elvétele kísérletének büntette tekintetében indokolta. Álláspontja szerint a vádlott nem akarta a személygépkocsit elvinni, csak hallani szerette volna a motor hangját. Rövid ideig tartott a beindítás iránti próbálkozása, majd azzal felhagyott. Felvetette a Btk.10.§ (3) bekezdésében foglalt korlátlan enyhítés lehetőségét, mert véleménye szerint relatíve alkatatlan tárgyon próbálkozott a vádlott. A büntetés kiszabása körében a felfűggesztett büntetés próbaideje alatti elkövetés súlyosító hatásának mellőzését kérte, miután annak elrendelése miatt ez kétszeres értékelést jelentene. Enyhítő körülményként a vádlott beismerő vallomását, az alkatatlanhoz hasonló elkövetési módot, a gépkocsi tulajdonosának közreható magatartását - aki a nyitott autóban az indítókulcsot is benne hagyta - és a jelentős időmúlást indítványozta figyelembe venni. A részbeni felmentés esetében, de annak hiányában is a büntetés enyhítését kérte.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője felszólalásában az átiratukban foglaltakat és az abban írt indítványt fenntartotta.

A védelmi fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a fenti perorvoslatok folytán bírálta felül a másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú eljárást. Ennek eredményeként megállapította, hogy a járásbíró és a törvényszék az eljárásukban a perrendi szabályokat megtartották.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint a vádlott 2012. február 25-én 14 óra körül ittas állapotban Dég községben tartózkodott, onnan Lajoskomárom felé indult gyalogosan. Az ingatlanhoz érve odalépett a sértett tulajdonát képező, az ingatlan előtti utcárészen parkoló Lada Niva személygépkocsihoz. Kinyitotta a gépkocsi vezető oldali ajtaját, amely csukott, de nem zárt állapotban volt és beült a vezető ülésbe. Észlelte, hogy a személygépkocsi kulcsa az indítóban van, ezért elfordította abból a célból, hogy a járművet beindítsa és így közlekedjen haza a lajoskomáromi lakására. A működőképes és azon a napon is használt személygépkocsit azonban nem tudta beindítani, így kiszállt és gyalogosan folytatta útját. A vádlott próbálkozását észlelte a garázsában tartózkodó sértett és onnan kijöve mintegy 100 méterre látta a távolodó vádlottat. A sértett a helyi körzeti megbízottal személygépkocsival a vádlott után mentek. A körzeti megbízott a vádlottat utolérve, őt megszólította. Bemutatkozott, szolgálatba helyezte magát és a vádlottat a személyi okmányainak az átadására szólította fel. A vádlott ennek eleget tett, majd váratlanul elszaladt, de ittassága miatt elesett. Amikor a körzeti megbízott utolérte, a vádlott a hátán feküdt a 64. számú főúton és mindkét lábával rugó mozdulatokat tett a sértett irányába, ezzel akadályozva a rendőri intézkedést. Ennek során legalább egy alkalommal egy nagy erejű rúgással eltalálta a sértett jobb kezét. Ennek következtében a körzeti megbízott jobb V. kézközépcsontjának törését szenvedte el, amely 8 napon túl, ténylegesen 4-6 hét alatt gyógyult. Ezt követően a sértett értesítette a rendőrséget, a vádlott előállítása során vérvételre is sor került. Az igazságügyi orvosszakértői véleményből kitűnően a vádlott vérében a cselekmény elkövetése idején 1,83 g/l lehetett az etilalkohol koncentráció, amely közepes fokú alkoholos befolyásoltságnak felel meg.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság azzal egészítette ki, miszerint a Lada Niva gépkocsi motorja nem indult el és a gépjármű végig mozdulatlan maradt, továbbá helyesbítette egy név elírását.

A Fővárosi Ítéltábla a kiegészített ítéleti tényállást megalapozottnak találta, így az irányadó volt a másodfokú eljáráshoz hasonlóan a harmadfokú eljárásban is.

A vádlott felmentésére vonatkozó rendelkezést perorvoslati támadás nem érte, e tekintetben a részjogerő bekövetkezett. Megjegyzendő, hogy a másodfokú bíróság részéről a tényállás kiegészítése is a felmentés tény alapját érintette, ezt leszámítva, a vádlott bűnösségének megállapítása teljességgel az elsőfokú bíróság által rögzített tényálláson alapult.

Az irányadó tényállásból okszerűen következik a vádlott bűnössége. Az ítéltábla a másodfokú bíróság jogi indokolásában kifejtettekkel egyetértett.

Elsődlegesen azt kell kiemelni, hogy az 1978. évi IV. törvény és az elbíráláskor hatályos Btk. egyidejű, vegyes alkalmazásának törvénysértő voltát helyesen ismerte fel a törvényszék. E körben helytállóan állapította meg, hogy a Btk. feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezései kedvezőbbek, így annak figyelembevételével változtatta meg az elsőfokú határozatot.

A jármű önkényes elvétele büntettének kísérlete (Btk.380.§ (1) bekezdés) bűncselekménynél helyesen hivatkozott arra, hogy a gépjármű indító kulcsának elfordítása a kísérlet megállapítására alkalmas. A vádlott megkísérelte a motor beindítását, lakásáig szeretett volna közlekedni, de az indítás nem járt sikerrel, ezért szállt ki a járműből. Arra nincs elfogadható adat, hogy a vádlott önként elállt volna a cselekmény folytatásától és akkor is kiszállt volna még a haladás megkezdése előtt, ha sikerül beindítania a személygépkocsit. A védő által felvetett alkalmatlan tárgyon vagy módon történt elkövetés nem volt elfogadható, miután a jármű működőképes volt. Az a körülmény, ha a tulajdonos lopásgátló készüléket épített be, vagy bármely más módon akadályozza az egyszerű beindítást, nem teszi alkalmatlanná a kísérletet. Ehhez hasonló az a jelen eset is, amikor a tulajdonos szokásos gyakorlata, általa ismert mozgólámpa, „trükkje” szükséges a motor beindításához. A vádlott ezirányú ismeretének hiánya nem jelenthet számára kedvezőbb megítélést, a relatív alkalmatlanság jogkövetkezményének alkalmazására nincs alap. A védő azon felvetése pedig, hogy a vádlott csak a gépkocsi hangját szerette volna hallani, ellentétes az irányadó tényállással, amely szerint a járművel a lakására kívánt volna közlekedni.

A hivatalos személy elleni erőszak büntette megvalósult azáltal, hogy a magát szolgálatba helyező rendőri intézkedéssel a vádlott szembehelyezkedett. Bár az iratait átadta, de azt követően elfutott, elfogásának ellenállt és ennek során fizikai erőszakot is megvalósított. Miután az egyik nagyerejű rúgása következtében az intézkedő körzeti megbízott a kezén törést szenvedett, a 8 napon túli sérülés okozásával elkövette a súlyos testi sértés büntettét.

A másodfokú bíróság a vádlott terhére rótt bűncselekmények megnevezését és minősítését - egyébként az elsőfokú bírósággal azonos ténybeli és jogi alapon - az elbíráláskor hatályos Btk-ban foglalt anyagi jogi rendelkezéseknek megfelelően változtatta meg.

Miután a vádlott bűnösségének megállapítása és cselekményeinek minősítése törvényes, a további felmentésére nem volt alap.

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság súlyosító körülményként a vádlott büntetett előéletét, az ittas állapotát, a többszörös halmazatot és a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatti elkövetést vette figyelembe, enyhítő körülményt nem jelölt meg. A másodfokú bíróság utalt arra, hogy a cselekmények elkövetése óta több mint három év eltelt, illetve egy cselekmény alól felmentő rendelkezést hozott. A középértéket el nem érő szabadságvesztés büntetést arányos joghátránynak tekintette. A Fővárosi Ítéltábla az első- és másodfokú bíróság által felhívott súlyosító körülményekkel és az időmúlás enyhítő hatásával egyetértett. A felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatti elkövetés súlyosító hatása a töretlen bírói gyakorlat szerint helytálló. Az ilyen időtartam alatti elkövetés a korábbi büntetés hatástalanságát mutatja, amely körülményt az újabb bűnelkövetés alanyi oldalán nem lehet figyelmen kívül hagyni. Nem jelent kétszeres értékelést az elrendeléssel az anyagi jogi jogkövetkezmény levonása, amely a törvény kötelező rendelkezése. A többszörös halmazatban álló bűncselekmények tárgyi súlya és valamennyi súlyosító, továbbá enyhítő körülmény figyelembevételével a kiszabott 3 év szabadságvesztés mindenben megfelel a büntetés céljának, ezért a harmadfokú bíróság a büntetés enyhítésére nem látott elfogadható indokot.

A másodfokú ítélet jogi indokolásában a törvényszék egyes anyagi jogi rendelkezések feltüntetését elmulasztotta. Ezt pótolva az ítélőtábla megállapította, hogy a halmazat a Btk.81.§-án, a börtön végrehajtási fokozat a Btk.37.§ (2) bekezdés a./ pontján, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés a Btk.61-62.§-ain, a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése a Btk.87.§ b./ pontján alapszik.

A bűncselekmények rendbeliségét csak több rendbeli bűncselekmény esetében indokolt kimondani, ez 1 rb. bűncselekmény esetében szükségtelen, így az erre utalást az ítélőtábla mellőzte. Pontosította továbbá a büntetés megnevezését, amelyet az 1978. évi IV. törvény szerint börtönbüntetésként, az alkalmazott Btk. szerint azonban szabadságvesztés büntetésként kell kiszabni, s külön szükséges a végrehajtási fokozat megjelölése.

A másodfokú eljárásban közreműködő kirendelt védő költségét megállapító végzés az ítélet meghozatalát követően emelkedett jogerőre, így erről a másodfokú határozat nem rendelkezett. Az ítélőtábla ezért erről a bűnügyi költségről és a harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be.381.§ (1) bekezdése és a Be.338.§ (1) bekezdése alapján döntött, amikor a vádlottat kötelezte azok viselésére.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítélőtábla mint harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a jelzett pontosításokkal a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2016. év február hó 18. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.

előadó bíró

Dr. Fatalin Judit sk.

bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Bf.34/2014/7. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint harmadfokú bíróság 2.Bhar.207/2015/7. számú végzése folytán 2016. február 18. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2016. év február hó 18. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes

tisztviselő

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

2.Bhar.207/2015/11. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2016. év március hó 31. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A hivatalos személy elleni erőszak bűntette és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen folyamatban volt büntetőügyben a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a 2016. február 18. napján kelt 2.Bhar.207/2015/7. számú végzés jogerősítő záradékát **kijavítja** akként, hogy a **Székesfehérvári** Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Bf.34/2014/7. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 2.Bhar.207/2015/7. számú végzése folytán 2016. február 18. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 8 napon belül fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 2016. február 18. napján kelt 2.Bhar.207/2015/7. számú végzésének jogerősítő záradékában elírás történt, másodfokú bíróságként a Székesfehérvári Törvényszék helyett a Fővárosi Törvényszék szerepel.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a nyilvánvaló elírást a Be.261.§ (1) bekezdése alapján helyesbítette.

Budapest, 2016. év március hó 31. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

Dr. Révész Tamásné sk.

Dr. Fatalin Judit sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelélül:

Hornyákné Sléder Ágnes

tisztviselő

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

2.Bhar.207/2015/13. szám

A hivatalos személy elleni erőszak büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben az ítéltábla

értesíti

arról, hogy a 2.Bhar.207/2015/11. számú kijavító végzése 2016. év április hó 15. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2016. év április hó 18. napján

. Lassó Gábor s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

Hornyákné Sléder Ágnes

tisztviselő